

Korn, den kunde ikke faae dem i Penge. Ogsaa denne meget trykkede Periode kom efter en forholdsvis glimrende Periode for Landbruget, ligesom det nuværende Tryk føles saa meget stærkt, fordi det er kommet efter en forholdsvis god Tid for Landet.

Det ærede Medlem opfordrede mig til ikke blot at sammenligne det gamle danske Skattesystem med andre europæiske Skattesystemer, men ogsaa at sammenligne det med den nye Verdens, med Nordamerika. Jeg tror nu nok, at Forholdene ere gennemgaaende saa forskjellige i det gamle Europa og det nye Amerika, at det vilde være meget vanskeligt ligesom at overføre Erfaringer fra det ene Sted til det andet. Og jeg tvivler noget om, at man vilde være villig til i denne Forsamling i det Mindste uden videre at overføre disse Erfaringer fra Nordamerika her til Danmark; thi som bekendt har man i Amerika søgt sin Hovedindtægtskilde, Hovedmidlet til at dække de uuaadelige Udgifter, som Krigen havde kostet Landet, i en meget stærk Toldafgift og et stærkt gennemført Beskyltelssystem. Jeg tvivler om, at dette amerikanske Skattesystem vilde være særdeles tiltalende for dette Thing.

Det er saa ofte bebrødet mig, at jeg kun vil offere Statsindtægter mod Kompensation, Noget, der som bekendt ingenlunde er Tilfældet. Der vil kunne nævnes flere Skatte- love, der ere gennemførte, uden at der er ydet Noget, der ligner Kompensation derfor, f. Ex. Ophævelsen af den indenlandske Stibsafgift, Formindstelsen af Skiftegebyrerne og flere. Jeg skal nævne eet Tilfælde endnu, hvor saadanne Forslag ere fremkomne fra Regjeringens Side, fordi dette ligger meget nærmere ved det, der er Gjenstand for Forhandling her, nemlig det Forslag, der fremkom i Aaret 1880 om Netsgebyrer, Thinglæsning, Stempel osv., et Forslag, som ogsaa vilde have medført en Lettelse for Eiendomsomsætning, og som vilde have formindsket Statskassens Indtægter med omtrent 350,000 Kr. Det Lovforslag gif til et Udvalg. Jeg mindes ikke, at man siden har hørt Noget fra det; men selv om det skulde være kommet videre, skal det i alt Fald blive staaende uindødsagt, at ogsaa i dette Tilfælde er der fra Regjeringens Side og med mig som Finanzminister fremkommet Forslag om Medsættelse i Skatterne, uden at der er fordret Kompensation.

Sagb: Der som man gennem en rolig, uhibet Betragtning af vort gjældende Skattesystem vilde søge at bøde paa enkelte af de Skatter, som maa anses for mest trykkende og for saa vidt ogsaa tilbørlig ubillige, skulde

jeg meget beredvillig yde min Stemme til Støtte derfor, men en Udflugning af Løse, ubevisse Paaastande, ja endogsaa Paaastande, hvis Urigtighed er saa tvivlsomt, at det ikke trænger til Bevis, er ikke Motiv til at gjøre et saa betydningsfuldt, for ikke at sige skjæbningsvangert Skridt, som det at opheve bestaaende Skatter. Naar f. Ex. det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) sagde, at Stempelstatten var i høieste Grad uretfærdig, og ligeledes Bygningsafgiften, naar man, hvor Talen har været om Hartkornsskatterne, ogsaa har betegnet dem som uretfærdige, og naar Ingen i høiere Grad end det nævnte ærede Medlem har anset over Toldbestatningen, saa kommer man efterhaanden til den Opfattelse, at hvis alle disse Paaastande vare sande, var al Bestatning uretfærdig (Ufbyrdelse). Nei, der er dog Indkomstskatten; men der er det Mærkværdige, at det bestandig, naar Indkomstskatten har været Gjenstand for saglig Behandling i dette Thing, har vist sig, at man netop ikke var i Stand til at finde en retfærdig Skat i den, fordi alle de opstillede Skalaer ikke vare i Stand til at ramme det man vilde ramme, nemlig Skatteevnen. (Ufbyrdelse). — Det ærede Medlem siger: Skat paa Formue og Leilighed. — Der er netop det Karakteristiske ved Indkomstskatten, hvilket ogsaa kom frem, da den første Gang var til Behandling i et Folkethingsudvalg, af hvilket Udvalg jeg havde den Ære at være Medlem, at jo dybere man kom ind i det Spørgsmaal, desto mere viste det sig uopnaeligt at ramme Skatteevnen gennem en Indkomstskat. Hvad særlig angaar Formue- og Leilighedsstat, er den kun anvendelig indenfor saadanne kommunale Omraader, hvor der er personligt Kjendskab til Skatteyderne, men kan ikke anvendes som Statsstat, idet der da vilde blive anlagt aldeles forskjellig Maalestol for Skatteevnen i de forskjellige Landsdele, saa netop derfor vilde den blive i høieste Grad uretfærdig. Altsaa, det, man har troet at kunne vinde gennem en Indkomstskat, nemlig en retfærdig Skat, er man allermindst i Stand til at finde Regler for i Indkomstskatten. I England, hvor man først bragte denne Bestatningsmaade i Anvendelse, nemlig allerede i forrige Aarhundrede, og hvor man havde store Forventninger om, at man ved den efterhaanden skulde kunde komme til at affkaffe alle de trykkende Skatter, som det engelske Folk led under, naaede man hurtigt til den Erfaring, at den var saa ubrugelig til dette Niemed som vel muligt, og at man kun kunde benytte den som en Supplementsstat, naar det gjaldt om at udfylde, hvad